

podmiotowym rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie i świadczył pracę w innym państwie Unii Europejskiej w trakcie dwunastomiesięcznego okresu określonego w art. 56a ust. 1 skoordynowanych przepisów dotyczących świadczeń rodzinnych dla pracowników najemnych z dnia 19 grudnia 1939 r., możliwość przedstawienia dowodu na to, że spełnia przesłankę, zgodnie z którą jako osoba uprawniona do świadczenia w rozumieniu art. 51 ust. 3 pkt 1) skoordynowanych przepisów dotyczących świadczeń rodzinnych dla pracowników najemnych z dnia 19 grudnia 1939 r. mógłby ubiegać się o sześć miesięcznych zryczałtowanych zasiłków w trakcie 12 miesięcy poprzedzających zgon, podczas gdy pozostały przy życiu rodzic, czy to obywatel belgijski czy obywatel innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który pracował wyłącznie w Belgii przez okres dwunastu miesięcy, o którym mowa w art. 56a ust. 1 skoordynowanych przepisów dotyczących świadczeń rodzinnych dla pracowników najemnych z dnia 19 grudnia 1939 r. — w odpowiednich przypadkach ponieważ nigdy nie opuszczał belgijskiego terytorium — byłby uprawniony do przedstawienia takiego dowodu?

Odwołanie wniesione w dniu 8 grudnia 2011 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 20 września 2011 r. w sprawie T-298/09: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu.
- wykonanie nieograniczonego prawa do orzekania i stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Edukacja i Kultura (EAC) na mocy której dokonano kwalifikacji ofert przedłożonych przez wnoszącą odwołanie w odpowiedzi na przetarg EAC/01/2008 dotyczący świadczenia przez podmiot zewnętrzny usług w zakresie opracowania programów edukacyjnych (ESP-ISEP) (Dz.U. 2008/S 158-212752), część 1 (Rozwój i utrzymanie systemów informatycznych), a także część 2 (Testy, szkolenia i wsparcie dotyczące systemów informatycznych), na drugiej pozycji w ramach mechanizmu kaskadowego, doręczonej wnoszącej odwołanie w dwóch odrębnych pismach z dnia 12 maja 2009 r. oraz zasądzenie odszkodowania na podstawie art. 225, 235 i 288 WE (obecnie 256, 268 i 340 TFEU) z uwagi na szkodę poniesioną w ramach wskazanego przetargu w

kwocie 9 544 480 EUR (3 945 040 EUR w odniesieniu do części 1 oraz 5 599 440 EUR w odniesieniu do części 2).

- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi celem wydania rozstrzygnięcia co do istoty.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w tym również kosztami postępowania poniesionymi przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi na poparcie odwołania jeden zarzut dotyczący błędnej wykładni art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ oraz art. 149 ust. 2 zasad wykonania.
- 2) Wnosząca odwołanie żąda uchylecia wyroku wydanego w sprawie T-298/09, gdyż Komisja w odpowiednim czasie nie zachowała art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego oraz art. 149 ust. 2 zasad wykonania, co stanowi istotny wymóg proceduralny. Ponadto ograniczone informacje przekazane z opóźnieniem wnoszącej odwołanie nie mogą w żadnym razie być uznane za wystarczające ani spełniające wymóg przedstawienia uzasadnienia, zgodnie z art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego, gdyż nie zawierają one powodów czy też uzasadnienia odpowiednich ocen ani żadnych informacji co do właściwości i odpowiedniej przezwagi najwyżej ocenionego oferenta.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 grudnia 2011 r. — TVI Televisão Independente SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-637/11)

(2012/C 49/29)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TVI Televisão Independente SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 1 CIVA [Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, kodeksu VAT], zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej jest nierozdzielnie związana ze świadczeniem usług reklamowych, przez co powinna być wliczona do podstawy opodatkowania świadczenia usług do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/WE ⁽¹⁾ (obecnie art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać [...] z tytułu takich dostaw”?

2) Czy art. 16 ust. 6 lit. c) CIVA, zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej nie stanowi kwoty uiszczanej w imieniu i na rachunek usługobiorcy, chociaż księgowana jest na rachunkach przejściowych osób trzecich i przeznaczona jest dla instytucji publicznych, przez co nie jest wyłączona z podstawy opodatkowania do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/WE (obecnie 79 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przejściowych” ?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Odwołanie wniesione w dniu 19 grudnia 2011 r. przez Dimos Peramatos od wyroku wydanego w dniu 12 października 2011 r. przez Sąd (pierwsza izba) w sprawie T-312/07 Dimos Peramatos przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Dimos Peramatos (przedstawiciel: G. Gerapetritis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu w części, w której Sąd oddalił w nim skargę mającą na celu uchylenie wszelkich zobowiązań wnoszącej odwołanie do zwrotu kwot wypłaconych jej w ramach programu LIFE/ENV/GR/000380 lub, ewentualnie, o zmianę zaskarżonego aktu w taki sposób, że wnosząca odwołanie zostanie zobowiązana do zapłaty kwoty 93 795,32 EUR, która wynika z księgowego obliczenia wydatków niekwalifikujących się do refundacji, jak przyznała sama Komisja;

— przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania i wydatkami na uprawnionych do reprezentacji adwokatów poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty na poparcie swojego odwołania:

1) Błędna wykładnia postanowień umowy o udzielenie dotacji zawartej między Dimos Peramatos (gminą Perama) a Komisją Europejską nr C (97) 1997/final/29 w dniu 17 lipca 1997 r. w ramach wykonania działania objętego programem LIFE oraz jej kontekstu normatywnego (rozporządzenie nr 1973/1992), w zakresie w jakim Sąd uznał, że obowiązek gminy do zasadzenia drzew, który został na nią nałożony w umowie o udzielenie dotacji, nie został spełniony należycie.

2) Błędna wykładnia oraz naruszenie zasad dobrej administracji i pewności prawa z powodu niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w kwestii obowiązku uzasadnienia niekorzystnych aktów administracyjnych wydanych przez instytucje Unii Europejskiej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāta (Republika Łotewska) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Ilgvars Brunovskis przeciwko Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-650/11)

(2012/C 49/31)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāta

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ilgvars Brunovskis

Strona pozwana: Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 125 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 (¹) należy interpretować w ten sposób, że premia z tytułu krów mamek ma zastosowanie w zależności od całkowitej liczby krów mamek urodzonych w roku kalendarzowym?

2) Czy art. 102 ust. 2 rozporządzenia nr 1973/2004 (²) należy interpretować w ten sposób, że okres sześciu miesięcy oznacza termin do składania wniosków o premie?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, w sytuacji, gdy państwo członkowskie skróciło wspomniane okres przysługujący na składanie wniosków, czy wspomniane państwo członkowskie ma obowiązek wypłaty